

Ông Cún đã góa vừ năm năm. Lão tuối xem bóng cõa ông nêu Việt Nam đã chéng gõ y nhìn cuộc đời sấp kutt thúc trong chuỗi dài nuối tiếc quá khứ.

Nhưng vừ xem này đói súng vứt chét có dỗ thua nên nom ông còn quay thõi c lõi m. Dáng ông dong dưng cao, da dỗ có chút hưng hào, có điệuu dáng đi cõa ông mệt vứt khoan thai, đôi lúc bỗn chôn nhử lún xuồng kh?p kh?nh b?i x?ng c?t tr? bi?ng m?t m?i. Ông Cún cõ gõng t?p th? d?p sáng chí?u, ch?u khó s?a dáng đi cách đ?ng cõ n?u kéo lõi chút nào nh? th?i son tr? . H?m r?ng th?a th?t chí?c r?ng chí?c long ra không đ?c th?m m? cho lõi m, kh? s? cho vi?c nhai th?c ăn tr?u tr?o. Ông Cún đ?n nha s? l?p ráp b? r?ng x?ng đ?u đ?n nõn nà. Nh? b? r?ng ng?c khi?n n? c?i tu?i già héo h?t có thêm chút duyên già, ăn u?ng ngon lành tr?n tru. Lõi m ch?m vài chòm tóc mây lõa th?a mong manh trên da đ?u bóng lõi?ng , ông Cún th?y ch?i?ng m?t, lõi m lõi tìm thu?c m?c tóc r? m? xoa xoa n?n n?n đ?em ngày không n?n chí.

Ông Cún t?n công tìm tòi, thăm dò tìm mua nhi?u lo?i d?i c th?o ngâm r?i?u đ?y l?p ch?c h?u x?p hàng trong t? chè. Sáng chí?u ông siêng n?ng u?ng, cùng v?i nh?ng viên d?i c th?o, sâm nhung, tam tinh h?i c?u b? th?n hoàn, lõi c nhung tinh, m?t g?u, thu?c sáng m?t, sáng tai, thu?c đen tóc...cho da d? h?ng hào thêm, ăn ngon ng?ng, b?i b? gân c?t, ph?c h?i sinh lõi c, c?i lão hoàn đ?ng...Đâu ch?ng th?i gian ông Cún nh? đang trên đà h?i xuân. Mà th?t, ông Cún c?m th?y mình nh? h?i xuân th?t đây ! Lúc nào tâm h?n ông cũng ph?i ph?i, g?p ai ông cũng mu?n g?n g?i trò chuy?n r?m ran, yêu đ?i, yêu thiên nhiên cây c?, yêu c?nh v?t quanh mình, yêu gi?c ng? n?ng n?n đ?y m?ng đ?p...yêu..và yêu...đ? cu?c đ?i đ?u c?n xem bóng. Ông đ?i c m?i ng?i i khen tu?i già cõa ông đang "l?t xác". B?n b? đ?ng ni?n đ?ng tu?i nh?n ông thèm mu?n nh? ông. Nh?ng bà s?n s?n g?p ông ?a trêu ch?c, c?i duyên h?p m?t, đ?u hót vài câu bâng qu? . C? l?u ch?au ngo?i cõa ông cõ xuýt xoa khi th?y ông, đ?a nh? bá cõ bá vai, đ?a lõi m thì th?m khen ngo?i lúc này đang đ? h?i xuân trông đ?p lão lõi m.

T? ngày đ?nh cõ vừ xem này, v?i ông, ng?i?i đ?n bà đ?m đang tháo vát mi?t m?i cùng ông t?o n?n cõ nghi?p. Ông bà t?o đ?i c ba ngôi nhà, trong đó hai ngôi đ?a tr? d?t n?, đang cho thuê. M?t ti?m sách báo, băng nh?c, tranh ?nh, đ?ng cõ âm nh?c kh? lõi n, lõi t?c h?ng tháng vào cũng đ?m. Hai ông bà s?ng đ?y đ? tho?i mái b?ng lõi t?c ti?n cho thuê nhà, ti?m sách báo h?ng tháng v?n c?n d? ra g?i vào ngân hàng cho đ?n nay cũng đ?i đ?i c đ?i trăm ngàn.

Hai ông bà Cʽn sinh hʼ ba ngʼi con. Hai cô con gái đem tʼ Viˆt Nam sang đʼp gia đình, có cʼ sʼ làm ăn vʼng vàng vʼi mʼt lũ cháu ngoʼi hiʼn lành chăm hʼc. Cháu ngoʼi lʼn nhʼt cũng đʼm hʼi tám, nhʼ nhʼt cũng lên ba. Nay mai rʼi ông cũng đʼc lʼn chʼc Cʽn nhʼ bao nhiêu bʼn bè cùng lʼa. Thịʼng con trai duy nhʼt cʼa ông nay đã hʼm lʼm, yên bʼc gia thʼt. Sau khi bà vʼ qua đʼi, ông giao vʼ chʼng thʼng con trai coi ngó tiʼm sách báo dʼi sʼ kʼi m soát cʼa ông hʼng ngày. Tiʼn bʼc mua vʼ bán ra ông Cʽn quʼn lý chʼt chʼ. Ông trʼi lʼng tháng cho con trai con dâu theo qui chʼ công nhân. Ông lʼi còn giúp vʼ chʼng nó có nhà riêng đâu ra đó.

Hʼng ngày rʼi nhʼrʼi ông lái xe loanh quanh trong thành phʼ. Đôi lúc tʼt qua tiʼm sách báo coi trong ngó ngoài, kʼi m tra công viˆc. Năm khi mʼi hʼa ông ghé vào hai ngôi nhà đang cho thuê xem xét, hʼi han ngʼi chʼ thuê đôi câu xã giao lʼy lʼ. Còn lʼi thì giʼ ông quanh quʼn vʼi mʼy bʼn già xʼbóng vô công rʼi nghʼ đʼan đʼum tʼán dʼoc lʼmʼy quʼn cà phê qua đʼi u thuʼc lá phʼ phèo, lʼng lʼng nʼ cʼòi lʼo giʼ an chi, xem đʼi nhʼ giʼc kê vàng đʼa chín. Cuʼc vui cʼòn tiʼp diʼn bên ly rʼi u đʼi mʼi tʼi nhʼa hàng tʼu quʼn chíʼm gʼn trʼn thì giʼ nhʼn hʼa cʼa ông vʼi nhʼi, già có, trʼ có. Chuyʼn trên ngàn dʼi biʼn lia thia. Chuyʼn tʼ Đông sang Tây không bʼ sót mʼt mʼy may nào. Nhʼng lý thú và hʼp dʼn nhʼt thʼng ngày là chuyʼn đʼan ông con trai kʼc nhʼng vʼ tuʼi hʼc gʼn đʼt xa trʼi, da mʼi tóc bʼc, tay chân run rʼy, mʼt mʼrʼng sʼun đʼa và đang vʼ Viˆt Nam cʼi vʼ.

Ông Cʽn nghe ngóng tʼ nhʼi u phía, bàn bʼc, gʼp ý, hʼi han thʼt hʼp dʼn, xʼm tʼ. Chính là mʼt vʼn đʼi sʼ nóng bʼng, sôi đʼng đʼa và đang xʼy ra bao nhiêu năm nay lʼ cái cʼng đʼng ngʼi Viˆt da vàng mʼi tʼt. Nghe nhʼi u tʼ mʼi nʼi, nhʼp tâm, đʼa đánh đʼng lòng ham muʼn thèm khát cʼa ông Cʽn. Thʼbʼc thêm bʼi cʼn a có chʼt chʼc gʼi ai, chʼtʼi gʼi phʼi chʼu cʼnh cʼdʼn chʼc bóng trong ngôi nhà lʼnh lʼo tʼng đʼêm. Chʼ có gʼi là khó khăn, nhiêu khê, có tiʼn thì mʼng lʼt thành. Ông còn đʼsʼc phiêu lʼu mà, chʼ không phʼi nhʼmʼy lʼo già cʼm rʼm khi nghe ông hʼ quyʼt tâm hành sʼlʼi cʼi biʼm nhʼ ông cho là ông thuʼc loʼi già dʼch, già mʼt nʼt, già bʼt lʼc, già dʼ...hʼt xí quách rʼi mà còn ham.

Ông Cʽn oang oang trʼi đʼa bʼp chʼt : - Ai giʼi cʼng tôi đʼsʼc nʼè. Gʼng này càng già càng cay quʼn khói. Bʼy mʼi có cʼa cʼng vʼa mʼi lʼm mà lʼ. Mai mʼt tôi mang vʼ mʼt thʼc nʼy u đʼi u đʼo tʼ thì mʼy ông đʼng có chép miʼng thʼm thèm đó nhen. Mʼt ông bʼn già trong bʼn cʼi lʼ, chʼc : - Nè, già Cʽn, mʼy mʼy già trʼu tʼem hem đang chʼ ông đʼa vʼng vʼrʼc...lʼam đʼam ma đó ông Cʽn, chʼ gái tʼ, sʼn sʼn thʼy ông là thʼa bʼc, thʼa ông thì cʼòn lʼam ăn cái nʼi gʼi. Ông Cʽn cʼng hʼnh hoang khʼng kʼém :

- Đây này... cái mʼc Viˆt kiʼu ! lá bùa hʼmʼnh xanh xanh ! bao nhiêu cũng lʼt đʼc hʼt. Cʽn này sʼrʼc sang đây mʼt em nʼn nʼng tuʼi vʼa đʼi chʼn xinh xinh nhʼmʼng...bʼo đʼm trʼm phʼn trʼm ăn chʼc.

Dĩ t lõi, ông cõi i hì hì khoái chí thao thao thuyt giing cho đám bñ n già đang nghnh cõi ngóng nghe : - Tõ ngày bà má bñ y nhõ mõt, nghe đõi c chuyt nay, tôi cũng đã nghĩ kõ rõ i. Thà cõi mõt cõi trõ đõ p nõn nõ Viêt Nam qua, dõ dõ y, dõ sai khiõn, còn dõ bñ t nõt ăn hiõp, dõ làm tình làm tõi, nó còn chiõu chuõng hñ u hñ hñt minh, lõi gái tõ thñm phõc, ngon lành. Còn đàn bà lõi đây hñ ? thì nhõ mõy cõi cũng biõt, quõ là ăn hiõp bñ t nõt lõen mõt hà rñm vñi chñng ghê gõm. Đâu có dõ gõ khõi khõi cõi mõy bñ đõi c. Chñn ăn træng quõn lõm các cõi ! Phõi có nhà nè, có xe xñn nè, tiõn bñc dõ y lõp trong ngân hàng hñ mõi chñu. Tôi hãi sõ tính kiêu kõ hách dã ch, vòi vñh, đua đòi, treo cao giá ngõc lõen chín tñng mây cõa hñ đó mõy ông i ! Thôi thì cho hñ lõ suõt đõi nõm queo, rong rêu phõ kín là vñ a. Ai biõu ?

Mõt ông bñ n già mõt mõi hom hem lõen tñng phõn đõi : - Già Cõn nói tõm bñ y. Ngõi ta lõy nhau ào ào ông không thõy sao ? Nõi nào vung nõy. Tõi cái vung cõa ông chõp không vñ a, còn than thõi cái nõi gì. lõi đây chñ a ai thõi y cái nõn trai thiõu gái thõa. Trai thõa thì có. Nên mõi xñy ra cái tõ nõn đàn ông con trai kõ cõ mõy lão tuõi hñc xñ bóng hoàng hôn đang sõp hàng rñng rñn vñng lõng nghênh ngang tiõn mõnh vñ hñng Viêt Nam rñc nàng thõi c nõ vñ dinh hú hí. Thõt là ngon lõ !

Nghe ông bñ n già lõm cõi m n nào đó vñ a mõi nói chõc giing, ông Cõn nhõ thõm ý quá chñng, miõng cõi toe toét phõ bñ rñng xñng vñ a mõi cõ y cho bàng dân thiên hñ chiêm ngõng : - Nay này ông bñ n già lõi, đõi u đó mõi là thõi hiõn tõm lòng bác ái, xñ thân cõu giúp. Bao nhiêu trãm ngàn đàn bà con gái Viêt Nam mõi tuõi mõi bñ n mõi lõm trõ lõen bñ bán đõi làm đĩ, đõi làm cô dâu nõ lõi tình dõc lõi xñ ngõi đõi cho bñ n đàn ông xñ Đài, xñ Hñn, xñ Ma, Hñg Kõng, Căm Bõt...gì đó, dày xéo nhõp nhõ bao tõm thân ngõc ngà trinh tiõt...thõt uõng thiõt, ông lõi không biõt. Mình làm lõi làm phõi cõu giúp đõi cõi ngõi nào hay ngõi đó. Tôi cũng đang là mõt thành viên đây. Có ông bñ n già nào nõa làm kõ đõng hành không ?

Cõ bñ n ngõi ngóng mõt nghe vñ tay rõm rñp, tán thõng cho cái mõc dã ch dõ chñng cõa ông già Cõn đõ tuõi thõt thõp hiõm hoi. Hñ nhao nhao giõu cõt ông là loõi già mõt nõt sõp chui xuõng lõi mà còn ham. Ông Cõn không giõn còn vui miõng bñ o rñng còn sõng còn thõi là còn yêu, yêu cho đõn giây cuõi cùng chun vô hñm mõi goodbye my love. Có ai cõi mõi mình yêu đâu. Già thì già chân tay, già mõt già mày nhõng quõ tim thì vñ n phõi phõi xuân tình mõy ông lõ.

Ông Cõn nói sao có đó. Ông mõt hai đẽm bóp trán thõi lá thõi dài mùi mõn, kõ rõ sõ tình, nõi cõ đõn góa bñ a đõ gõi cho mõt ngõi bñ n già đõng niên tuõi thân thiõt cùng đõn vñ ngày xñ a đang lõi Viêt Nam tìm giùm mõi hàng. Thõi gõi đi ít ngày, ông ra dã ch vñ chuyt n tiõn mõt ngàn mõ kim làm quà ông bñ n, và hñ a hñ u tõ bñ n hiõn khi công viõc kõt thúc.

Ông ch

Ng&nh i b

Th&u vi&t ti&p b

Trong đ

Sáng hôm sau ông C

đi giày bóng, tóc tai cũng đã mòc thêm lún phún vài sòi chòi ép ra sau, nét mòt núng nính vui, cúi đòu chào vò chòng chònh nhà trông ông ròt đòm dáng. Chò khách vào nhà an tòa trên nhòng chiòc ghò mòc tróc sòn, chiòc bàn gò tròy vòt loang lò.

Ông Hòn lòn tiòng giòi thiòu : - Chú thím tò Ngòn, đây lò anh Còn, đòi thòng gia tò Mò vòa vò hôm qua. Hôm nay đòn ra mòt chòu thím đò bàn chuyòn hòn nhòn còa anh Còn đòy xin còi chòu Hoˆa con gòi chòu thím nhò. Tôi đò đã cò lòi vòi chòu thím thòng tròng.

Lòi giòi thiòu còa ông Hòn nhò ròi vào thinh khòng nòo ai cò chòu y vò cò ba ngòng i đang lung tung trong suy nghòi vò cách xòng hò. Đòi vòi chòu thím tò Ngòn nay chò mòi trên bòn lòm, còn vò khòch tròng mòt, chòng ròt tòng lai còa gia đình xòp xòbòy mòng i tròn. Loay hoay vòi giò, nhòn nhau ngòng nghòu khòng biòt phòi xòng hò sao đòy. Ông Còn nghòi cò nòn xòng con, hay tòi vòi cha mò Hoˆa.

Cuòi còng bòi con tim mòu quòng thòuc giòc, ông thòa :

- Dòi...thòa...thòa...anh chò Tò...đòng xò xa xòi vòn dòm, còng ăn viòc lòm, lòn vò lòn khò...cuòc sòng bòn ròn cuò ky mòt mòn. Hôm nay đòng anh chò Hòn giòi thiòu... tôi đòn xin còu hòn vòi em Hoˆa...lòm vò. Anh chò Tò chòp nhòn vò miòn thò cho nhòng sò sòt còng nhò lòc...còn gòi, anh chò cò nói đò...tòi lo. Ông Còn cò gòng chò nói đòng chòng i. Nòi mòng mòm thòy mò. Mò hòi ròn hai bòn thòái dòng, tròng ngòc xòp xòinh, quò i là ngòng ngòng, khòng còn tò nhiên tròng mòt cha mò vò chò bòng tuòi...con gòi mòn. Ông Còn đòu phòi dòn nhòt nhòt. Ông đò bao lòn vòao sinh ra tò tròng bom đòn kò thù. Ông đò tòng va chòm bao cò "sòc" trong cuòc sòng. Ông đò tòng lòà xui gia đòng trai, ròi đòng gòi hòn hoang nòi đò lý, lò nghi vòi mòi ngòng. Vòy mòà hò cò gòi hòm nay lòi bòn loòn tinh thòn tròng mòt mòy ngòng i nhò quòe chòn chòt.

Thòm tò Ngòn vò bà vò lòo Hòn bòm miòn gòi khanh khòch khi nghe lòo chòng ròt tòng lai mòt mòy đò lòng, ngòng nghòu tò bày. Chò tò Ngòn nòt mòt bòn thòn nghiêm nghò, đòp lòi : - Còm lòn ...ông... anh Còn. Thòng tròng hai vò chòng bòc Hòn đòn đòy đònh tiòng tròng xin con Hoˆa nhò tôi vò làm vò anh. Vò chòng tôi chòp nhòn. Mòi viòc thòi nòn giòn tiòn thòi. Anh lo tò chòc Tiòc Ra Mòt hò hàng, dòng hò, bà con thòn quen. Đòng thòi dòn nhau ra Xòa lòm giòy kòt hòn đò anh mang vò Mò lòp hò sò bòo lònh con Hoˆa vò bòn đò vòi anh. Vòy thòi.

- Mình làm g&n nh&nh&y là t&t ph&i kh&ng ch&u th&m t& và ông b&n gi&a c&a t&i ?

Ông H&n ti&p l&i

- Nay anh C&n, dù g& i anh c&ng l& con r& c&ng c&a ch&u th&m t& r&i d&. T& lúc n&y anh ph&i g&i ch&u th&m t& l& ba l& m&i ph&i p&ph&. C&n e l& g&i n&a. Mu&n c& v& tr& th&i ph&i u&n l& i...u&n l& i cong th&m ch&t n&a...c& đ& i c& kh&ng ? Ông kh&ng nghe t&i l&...m&t v& đ&y.

- Đ& i c r&i. Tôi nghe ông. Ông C&n v&a tr& l&i v&a qu&c m&t tr&ng l&o gi&a H&n x&n l&m chuy&n.

Ông r&t trong t&u áo x&p đ& la n&m ng&n d&y c&m đ&t tr&n b&n tr&lc m&t cha m& v&, l&ng t&ng th&a :

- Th&a...ba,,má..! tôi c& có ch&t it g&i... ba má. C&n Ti&c ra M&t... tôi s&... chi tr&. M&i ng& i l&i m&t phen c& i nghi&ng ng&a nh&n l&o ch&ng r& x& b&ng ăn n&i l&p b&ng th&y mà th&ng h&i. Ông C&n s&ng ch&n ng& i. M&t l&n trong đ&i con tim qu&i ác n&o h&nh h& ông kh&c nghi&t qu&. Ông nh&n qua l&o H&n nh& d& h&i l& sao kh&ng th&y Hoa th& c&ng v&a l&ng Hoa t& sau nh&a b&ng ra ch&o m&i ng& i. Gi&y ph&ut đ& u ti&n nh&n th&y m&t c& v& t&ng lai son tr& mà ông C&n đ&ng m&i ngh& đ&n. Ông s&ng s& ng&t ng&y d&ng s&c c&a Hoa. Ông nghĩ& g&i mi&t v& i sao mà đ&p l&ng l&ng v&y k&a ! Tuy Hoa kh&ng son ph&n, qu&n l& áo l& i, ch& qu&n v&i áo th& sao tr&ng quy&n r& l& d&i. D&ng n&ng thon cao, đ&oi ch&n dài h&ng d&n gh&, n&ng c&a da tr&ng nh& b&ng b&ng, c& th& no tr&n n& nang d& y d&n, su&i t&c đ&n x&a dài qu&t th&t l&ng, e &p m&p mé khu&n m&t tr&i soan, đ&oi m&t to đ&n long lanh, đ&oi l&ng m& y r&m d&m đ&... l& là ! đ&p ôi là đ&p..! ông C&n l&ng l&ng c&m gi&c th&m kh&t. Đ&ng l& l&o H&n d&a n&i Hoa l& hoa kh&oi c&a tr&ng nh&ng n&m c&n h&c l&p 9 trung h&c c& s& MP th&nh ph& M& Tho. Đ&u n&y khi v& b&n M& mà ch&ng di&n vào, v& ta s& l&am cho bao nhi&u l&o gi&a d&ch ng&n ng&y d&ng, r&i &un &un s&p hàng m&t v& Vi&t Nam c& i v& h&t kh&ng ai c&n n&i cho mà xem.

Ông C&n đ&ng d&y th&p th&ò tr&lc m&t ki&u n& m&n s&ng n&ng Ti&n Giang, ch&um ch&m d&i m&i run run :

- Chào...em Hoa. Anh là Cận đón đón xin ba má cõi em vui Mùi vui anh.

- Dạ. Chào ông. Hoa cúi đầu lí nhí đáp. Ba má đã nói chuyện này.

- Em bỗng lòng chung Hoa ?

Cô gái mực i chín xuân xanh mực nâu mực thâm nhũ mũi mít tết nâu chau mày lông vú chung mực thích thú trả lời lão già đáng tuổi ông ngoái, ông nội sực là chung cõi a mình trong suýt cuộc đời. Nàng hối hả đáp :

- Chung biết nha. Do ba má quyết định. Ông hối ba má.

Mực ngưng i tiệp tục trò chuyện trong bụng không khí chung mực tự nhiên. Ông Cận mực i mực ngưng i lên xe ra thành phố Mùi Tho làm một chuyến tết giao hỷ u đón cõi tết o sực gõn gõi thân mực.

Ba ngày sau Tiết Ra Mắt diễn ra vui hòn ba trăm thùng khách tết mực tết nhà hàng sang trọng trong thành phố Mùi Tho. Mực ngưng i chúc tết ng lão chàng rõ có duyên vui đón cõi cô vui quá trăng quá đón, bên cạnh nhũn lõi dèm pha bùm nhũn đôi đón lõi chia vuin chia c dài. Già mực dã ch, già dê xóm, già bột lõi hất xí quách...Chung già vui trăng là duyên. Mai kia ông chốt cõi a tết vui tết... Mực hồn bình phẩm khen chê chung làm cho ông nhặt chí khí. Ông chung cõi biết ông đã vui đón cõi vui trăng nõn nà, và lâu dài hồn phúc tràn đầy cõi a ông cái tuối xõi bóng hoàng hôn. Có điều ông hất sực bực mình hồn đã phung phí quá lõi cho cái Tiết Ra Mắt khi n ông đã phai trăng hồn chung ngàn mực kim đau lõi là đau !

Làm giỗ y kêt hôn xong, ông Cận xin ba má vui đón Hoa đi Saigon mua sắm nõi trang, quần áo, son phấn. Bà mực Hoa không muốn đón con gái đi mực tết mình, cõi bám sát Hoa làm lão Cận chung sực mũi gì đón cõi cô vui trăng hồn hồn ngay cõi cái nõm tay cũng chia đón, lõi còn tết thêm mực tiết khát đón sắm sực cho bà mực vui kêt đà cõi mực i. Chung trong mực tết tuổi lõi ông Cận đã lo xong công việc cõi vui. Ông trăng lõi Mực gõp lõi p hồn sực Di Trú Hoa Kế bao lãnh cô vui trăng. Ông cũng đã lõi thác lão lo giỗ y tết đón chung vui cho Hoa tết Việt Nam, và hai ngõi sực liên lõi khi cõi n thiết. Cũng phai chi mực tết mực sực tiết không nhũn cho lão Hán. Chung chi ông Cận đã mực tròn ba mực i lăm ngàn mực kim mang theo. Ông lõi c tính cũng sực mực tết thêm mực khoén tiết kha khát nõa và thời gian chia đón 1 năm, vui ông mực i đón đón cõi vui ông trên đón Mực.

Ông Cʼn thʼc giʼc sau giʼc ngʼ chʼp chʼn mʼt mʼi. Khuya hʼm qua ông phʼi thʼc suʼt đʼn Hoa tʼi phi trʼng tʼ Viʼt Nam sang. Gʼp lʼi Hoa, sʼmʼt mʼi và bʼnh tʼt trong ngʼi ông tan biʼn. Ông vui mʼng khʼn xiʼt, nói cʼi huyʼn thuyʼn, vì tʼ đʼy Hoa đʼa thʼc sʼ i trong vòng tay cʼa ông. Nhʼng khi nhʼn dʼng vʼbʼ phʼ, đôi mʼt nai tʼ thʼt thʼn vì say sʼng ói mʼa, vì mʼt mʼi tʼng chʼng đʼng, vì đʼa bʼc mʼthʼng hʼàn trʼc mʼy ngʼay ra đʼ, ông lo lʼng đʼa vʼ vʼnhay, cʼo gió, uʼng thuʼc và nʼm nghʼi trong phòng ngʼ. Ông nʼm bên cʼnh trên giʼng vʼi Hoa, vì bʼnh hʼanh ngʼt ngʼ, vʼa mʼt mʼi quá đʼ, ông lʼngʼi thiʼp đʼ trong giʼc ngʼ.

Bây giʼ thʼc dʼy, Hoa vʼn cʼn ngʼ mʼê trong chʼn mʼm. Ông Cʼn ra ngoài làm vʼ sinh, đi bách bʼmʼi phút, trʼlʼi ngʼi tʼi phòng khách uʼng ly sʼa tʼnh. Ông suy nghĩ thʼn phʼn mình. Gʼn nʼa nʼm nay sau khi lʼ Viʼt Nam vʼ, ông bʼbʼnh tiʼu đʼng hʼanh hʼ đʼn kiʼt sʼc. Ông cʼn mʼc thʼm chʼng đau bao tʼ mà bác sʼi bʼo rʼng ông uʼng quá nhiʼu các loʼi thuʼc ngʼam rʼu, các loʼi thuʼc viʼen bʼi bʼsinh lʼc nʼen bao tʼ đʼa bʼloát trʼm trʼng. Hai chʼng bʼnh mʼc dʼch này hʼanh hʼ ông Cʼn ngày đʼem đau đʼn nʼi có lúc kêu trʼi khʼng thʼu. Tuʼi già sʼc yʼu, tiʼt trʼi thʼng thay đʼi, ông hay bʼc mʼcum, nhʼc mʼi rʼliʼt cʼ thʼ, đôi lúc ông nʼm liʼt giʼng khʼng cʼn thiʼt gʼi nʼa. Ông Cʼn đau khʼ khʼng ngʼsʼc lʼc ông đʼ này giʼm sʼut trʼm trʼng, daʼnhʼnheo, chʼn tay thʼng khi lʼp cʼp run rʼy, giʼm sʼut nʼng lʼc ham muʼn nhʼnăm vʼi. Nhʼng bʼt hʼnh dʼn dʼp xʼy ra trong lúc vʼông vʼa Viʼt Nam qua, ông cʼm thʼy buʼn buʼn tʼc tʼi cho mình khʼng cʼn cʼm thʼy hʼng thʼu bʼen cʼnh cʼô vʼ trʼsinh lʼc. Lúc gʼp nhau lʼphi trʼng Hoa đʼa ngʼngIRT hʼi sao lúc này trông anh mʼm và già dʼsʼ.

Nghʼi vʼ nghʼi vʼn rʼi tʼ an lʼi dù sao mʼình cʼng cʼng dʼc cʼô vʼ trʼdʼp bʼen cʼnh trong cuʼc sʼng chʼp nʼi cuʼi đʼi. Có đʼiu chuyʼn vʼ Viʼt Nam cʼi vʼ ông Cʼn giʼkʼn, con cháu và ngʼi ngoʼi chʼa hʼ hay biʼt. Bây giʼ công viʼc ông đʼa làm và sʼ có mʼt cʼa Hoa trong nhʼa này ông phʼi nói sao vʼi lʼcon cháu. Ông suy đʼi tính lʼi rʼi gʼt gʼu cho cái lý thʼn già gʼao bʼa, cʼn mʼt ngʼi đʼàn bà sʼm hʼom kʼcʼn chʼam sʼnh nhau vui cʼnh xʼ chiʼu, con cháu chʼp nhʼn hay khʼng rʼi cʼng đʼâu vào đʼcʼ. Tuʼi tác cʼ có chʼnh lʼch là chuyʼn thʼng. Tình yêu đʼâu phân tuʼi tác. Hai kʼyʼ yêu nhau cʼsʼ đʼng cʼm bʼng lòng là đʼ. Luʼt pháp Hoa Kʼ chʼng bʼt bʼ chuyʼn này. Ông bʼcc thʼm bʼcc nʼa là quyʼn cʼa ông, ai cʼ quyʼn cʼm cʼn. Con cháu thông cʼm lʼi nʼ làm tình làm tʼi ông sao ?!

Hoa tʼ phʼng ngʼ đʼi ra dʼng bʼ phʼ mʼt nhʼc ngʼi xuʼng ghʼ đʼi diʼn. Ông Cʼn hʼam hʼbʼc đʼn vʼn vʼ vuʼt mʼái tʼóc vʼ chʼy dài xuʼng lʼng đʼen mʼt :

- Em cʼ khʼe đʼc chʼút nʼào khʼng ? Anh đʼa em đʼi bʼác sʼi. Đʼi đʼng xa, thay đʼi khʼ hʼu, lʼi đʼng cʼm thʼng hʼàn...anh lo lʼm.

Hoa l

- Em đ

Nói xong, Hoa v

Hoa th

Hoa n

- Ch

Ông C

- Đ

Hoa b

- Đ

Hoa r

- Nhà anh đ

Ông C

- Nhà này là c

Hoa nói b

- Anh nói th

Ông C

- Không. Không bao gi

Có ti

cả a ông. Cả mãi lo cô vui trại ông quên khuỷu y đi mệt.

Hai tay giặt giặt, đôi môi run run, ông lấp bấp tiếng đùa cất tiếng mệt vui Hoa :

- Lũ...lũ...con cháu...nó đón đón mệt. Hôm nay...sinh nhật cả a anh...chúng...chúng nó đón...đón anh đi mắng sinh nhật... luôn dập anh...anh giật thiều em...vui tết nó.

Lũ con cháu ùa vào đón đón phòng khách. Chúng thấy Hoa, nhìn trân trại. Hoa đang mặc bộ quần áo ngắn hụt hang, nhửu nát, tóc tai lòe xòa.

Chúng thi nhau hỏi cha :

- Ai vui ba ? Ba đem cô này vui làm gì vui ? Bố à, bố cả ba..?

- Cô nào đây hụt ba ? Trông giang nhở... ngoài đống...

- Ba đem gái ăn sừng vui nhè đây.

Hai cô con gái lòn hụt tết. Lũ cháu ngoái chay đón bá cõ ôm tay ông ngoái líu lo với vĩnh, hụt han. Riêng Diễm, đứa cháu ngoái gái tuối đã mệt i tái nhìn Hoa không chép mắt, bĩu môi khinh khément có lòn nó nghĩ Hoa là gái đâm m. Thìng con trai tên Mến và cô vui cũng nhử hai chàng râu cõi tóm tóm nhìn Hoa rủi nhìn ông Côn vui nhường ý nghĩ không mỉm cười.

Ông Côn lờ y lờ i bình tĩnh, líu lòi :

- Đây là...Hoa...là má...má...cả a các con. Ba cõi Việt Nam vui a sang. Các con mắng cho

ba.

C̄ b̄n đ̄ng l̄ lēn th̄ng th̄t, b̄i m̄i khinh b̄i :

- Má gì...mà tr̄ mǎng ? Mīng c̄on h̄i s̄a...v̄y ba ?

- Má ch̄ b̄ng tūi con Dīm cháu ngōi ba.

- Con khōng ch̄p nh̄n. Con ph̄n đ̄i...con ph̄n đ̄i.

- Già r̄i ba l̄i d̄ ch̄ng, khōng s̄ thiêng h̄ c̄i.

- Còn cái cô này (Hoa) thèm đ̄i M̄n, d̄i d̄ ông già h̄ ?

C̄ th̄, đ̄a m̄t câu ào ào nh̄ v̄ ch̄. Hoa c̄m th̄y chóng m̄t đ̄n khīp đ̄m nh̄ng l̄i d̄em pha ch̄i m̄ng và h̄n hào c̄a lũ con cháu ông C̄n, đôi m̄t nai t̄ th̄t th̄n nhìn ông C̄n c̄u c̄u. Nàng b̄t khóc r̄m r̄t, r̄i v̄t ch̄y vào phòng. M̄n dõi theo chân Hoa có ý đ̄i tr̄n an nh̄ng nàng đóng m̄nh c̄a phòng nḡ.

Th̄y lũ con cháu ph̄n ỏng m̄nh, ông C̄n n̄t :

- T̄i bay im đ̄i, khōng ch̄p nh̄n thì thôi. Đì, đì v̄ h̄t. Lũ con cháu đâu c̄n nghe, chúng c̄l̄y nh̄y câu này câu kia v̄i cha già, h̄m he đòi đūi Hoa ra kh̄i nhà t̄c kh̄c. Không thì chúng x̄n tóc, r̄ch m̄t, trùm bao b̄i th̄ sông, ch̄n đ̄i ỏng bêu x̄u cho bīt m̄t. M̄n l̄n b̄i c̄ sát c̄a phòng nḡ, nghe tīng khóc r̄m r̄t bên trong.

Mủn nói vỦng vào :

- Cô đỦng khóc nỦa. ChỦng cỦ gỦi mỦa sỦ.

Lũ con cháu ra rỦ mỦt hỦi chán chê, đỦng kéo nhau ra xe. KỦ niỦm sinh nhỦt cỦa ông CỦn nhỦy bỦ, chỦng ai nhỦc đỦn vỦi tai ách dỦ chỦng cỦa cha già trai tai gai mỦt. Ông bỦ cỦ sỦc quá đỦm, khỦng cỦn nỦi nói đỦc lỦi nỦo, ngỦi chỦt trỦn trong lòng ghỦ nhỦ mỦt pho tỦng đỦa.

- HỦ vỦ hỦt rỦi. TiỦng Mủn giỦc. MỦ cỦa ra đi cỦ Hoa. Hoa hé cỦa nhỦn ra ngoài rỦi nhỦn sỦng Mủn cỦng đỦng nhỦn nàng. Hai ánh mỦt chỦm vào nhau nhỦtia sáng phỦn hỦi thoỦng chỦut bỦng khuỦng ngỦ ngỦng thỦn thỦung. Mủn đỦng bỦ cuỦn hút trỦng nhan sỦc rỦc lỦa cỦa cỦ gỦi xa lỦ qua lỦp áo mỦng dỦnh sát, hỦ hang. VỦa lỦu cỦ Mủn đỦn giỦc chỦng đỦi vỦ.

Bị hài kỦch trình diỦn đỦc ông chỦng thỦ vai chính làm cho Hoa khỦn đỦn, mỦt ăn mỦt ngỦ, khỦc rỦm rỦt suỦt ngày.

Ông CỦn đau đỦn tỦt cỦng thêm hai căn bỦnh quái ác hành hỦ liên miên, ông nỦm liỦt giỦng chỦng buỦn ngỦi dỦy.

Ngày tháng đi qua, cỦ đỦi ba hôm lũ con ông thay phiên gỦi đỦn thoỦi đỦn hỦam he, nhiỦc mỦng cỦ vỦ trỦ cỦa ông, cỦn dỦa ông khỦng đỦu i Hoa ra khỦi nhỦa là chúng sỦt tỦ ông, vỦi ông đỦa làm vỦn đỦc hỦong linh ngỦng i mỦcỦa chúng.

Ông CỦn vỦn ngày ngày chỦa bỦnh, chỦm chỦbỦi dỦng sỦc khỦe hy vỦng đỦc tái phỦc hỦi đỦmỦt lúc nào đó đỦsỦc thỦa mỦn nhu cỦu vỦi cỦ vỦ trỦ hỦ hỦ. CỦ vài hôm ông lái xe đỦn bỦc sỦi khỦm, mua thuỦc trỦ bao tỦ. BỦc sỦi yêu cỦu ông phỦi mỦ, ông lỦi sỦ khỦng dỦám. RỦi ông đỦn đỦng y cỦt thuỦc trỦ tiỦu đỦng. CỦcỦc, cỦng uỦng thuỦc, ông CỦn vỦn cỦ gỦy rỦc ra. BỦnh tiỦu đỦng ngày thêm trỦm trỦng gỦn nhỦt tỦnh. ThỦi gian đó Mủn vỦn thỦng canh chỦng ông CỦn lái xe ra khỦi nhỦa là lỦp vào tỦn nhỦ, hỦ hỦi vỦi Hoa tỦng giỦ.

Ông Cận cũng chỉ huy Hoa rất mực. Ông đà a Hoa dỗ o phỗ, mua sắm, ăn uống, dỗ tiệc tùng, hối hè đoàn thõ... Ông vênh vênh hanh dien đi bên cạnh cô và trai dỗp duyên dáng. Nhưng bỗn già cõa ông Cận cõi trai mệt nhìn ông và cô và trai bàn tán, khen chê trai cõi mệt pha thõi sõ quá "hot" đang xõy ra rõt là hõp dõn. Ngày Hoa thi đúu bõng lái xe, ông Cận mua tõng või chiêc BMW láng cõn gõn năm chõc xõp. Có xe Hoa lái mệt mình vào các chõ, mall, shop, nhà hàng đõ ăn uống mua sắm chõng dien theo ý thích, đõng thõi có cõi hõi tiõp xúc làm quen rõt nhiõ u ngõõi. Nhõ thõ, Hoa đang có đõc nhõng cõi võn, nhõng thõy đõi bõo trai tình thõn và tiõp nhõn nhõng hiõu biõt mõi trong cuõc sõng. Hoa càng siêng nõng hõc tiõng Anh lõp đêm, lõp ngày rút ngõn thõi gian, tõo thõ đõng tõ lõp không nhõ vã vào ai. Giõ thì Hoa đâu còn lo ngõi lũ con cháu cõi lão Cận. Chúng mà hung hõn làm bõ y là cõi gõi cõnh sát.

Một hôm ông Cận thõy või mình có sõ khac thõõng, nhan sõc giõm sút, ói õe, chê cõm chê cá. Ông sinh nghi võn hõi, Hoa trai lõi là không biõt tõi sao nõa. Do kinh nghiõm, ông biõt Hoa đang có thai. Ông bỗn loõn xây xõm khi nghĩ rõng tõ ngày Hoa või ông đõn nay tròn năm chõa mệt lõn ông "chǎn gõi" või või cũng chõ vì sõc khõe sa sút, bõt lõc. Có chõng, ông chõ ôm lõp, vuõt ve või bên ngoái...làm sao võ mang bõu. Ông Cận đau khõ tõc tõi.

Bõng Hoa ngày un cao rõ nét. Ông Cận càng điên tiõt. Ông đõu kín sõ thõ đâu dám phân trõn cùng ai. Ông ôm Hoa vào lòng, đôi tay run run xoa xoa bõng või âu yõm than võn thõ dài :

- Anh chõa mệt lõn ăn nõm või em mà, sao em lõi có thai, nghĩ cũng lõi.

Hoa lõc đõu không biõt. Ông nhõn nõi :

- Em cõi nói thõt cho anh nghe. Dù gì đi nõa, anh không làm tình làm tõi em. Anh cõng chiõu em hõt mình. Anh lõi đang lo cung cõp tiõn bõc cho ba má ò Viõt Nam, gõi tiõn cho òng bõi cõt nhõ. Em là või cõa anh. Em thõy không ? Nói đi em.

Trõm ngâm mệt lúc, Hoa òa nõõc mệt. Lòng cõm thõy tõi nghĩõp ông chõng già. Nàng không thõ dõu đõõc, đành nói :

- Thõng ...thõng con trai cõa anh...đó anh. Nó luôn đõn đây tán tõnh và hõm em nhõu lõn em

ngứt ngứ, em sứ muứn chứt. Nứlứm dứ quứa...khứng nhứ anh đứu.

Ông Cứn choáng váng mứt mứày gứn muứn xứu.

Ông gứm lứen :

- Trứi i là trứi ! Mứn i là Mứn ! Mứày...mứày là thứng trứi đánh thánh đứam. Tao sứ diứt mứày. Thứ đứ loứn luứn. Mứày cứ gan lứy vứ tao, cứng hiứp mứ kứ cứa mứày....

Ông thứ Hoa ra, ngứi ôm đứu bứt tóc,gứm thét tức tứi thăm hứi. Kứiứu này thì đứâu cứn mứt mứi nào. Thiên hứ hứ cứi cho thúi đứu. Thứi thì hứay vức mứt xuứng vứng bứn nhứ im hứi lứng tiứng chứ biứt làm sao. Đứ bứ ra thì ôi thứi chứu sao cho nứi bứúa rứiu dứ luứn kứ cứlứu con chứáu quứi kia. Ông đứanh ngứm hứt vứt ăn tiứn. Ông hứn thứng con khứn kiứp phứng tay trên. Ông chứa làm giứ là nó đứà làm rứi. Khứn nứn ! Nhiứu lứn ông muứn tứng cứ nó khứi tiứm sách báo cứa ông. Ông cứăn dứn Hoa chuyứn lứ làng, đứng cho ai biứt. Xứu anh thứi xứu em. Thứi thứ, cứ coi là con cứa anh.

Đứn ngày sanh, ông Cứn túc trức bên vứ mãi đứn nứa đêm Hoa mứi sanh mứt bé trai. Mức dù trong ngứi ê ứm mứt mứi, Hoa nhứn ông Cứn chức quứ :

- Thứng nhứ này là con trai cứa anh, hoức cũng là cháu nứi cứa anh đứu đứng cứ. Anh ráng mà nuôi nó đứ nứi dứi.

Ông Cứn cúi gứm mứt nhứn thứng bé đứ hứn thứy mà ghét, muứn bứp mứi cho nó chứt phứt cho rứi. Nghứi mà ông không dám làm.

Thứng bé ba tháng đứ lứt. Lúc này Hoa đứp dứ dứi, ai nhứn cũng trứm trứ mứ ức, đứng là gái mứt con trông mòn con mứt, đứa thiứt.

Hoa càng ăn m&oc ch&ng di&n, xài phí và th&ng lái xe đi rong n&i này n&i khác.

Ông C&n thì ch&l còn ham mu&n g&i n&a vì b&nh già cùng hai ch&ng b&nh quái ác kia, đ&nh ch&u l&ep.

M&t hôm Hoa tính nh&m m&inh d&nh Hoa K& tròn hai m&nh i sáu tháng r&i. Đ&n lúc này d&nh là th&i đ&nh "gi&a t& quán tr&". Hoa nh& lu&t s& - cũng chính là ng&nh i tình đ&nh đ&nh c&a Hoa v&a quen đ&nh c, đ&nh p trai, h&o hoa, phong đ&nh - đ&nh a đ&nh ra Tòa án xin ly d&nh ông ch&ng già b&t l&c.

Ông C&n nh&t quy&t kh&ng ký đ&nh. Tòa phán quy&t cu&c h&n nh&n g&nh ng ép, b&t c&n x&ng, lo&n lu&n, t&c h&i lu&n th&nh đ&nh o lý c&n gi&i t&n. Tài s&n chia hai. Đ&a nh& giao Hoa nuôi n&ng. Ông C&n tr&ch nhi&m c&p d&nh đ&nh a b&nh đ&nh 18 tu&n tr&n.

Đ&n ly d&nh k&t th&uc. Hoa đ&nh c nh&n ngôi nh&a ông C&n đang & và Ti&m Sách Báo cung v&i s&n ti&n trong ngân hàng đ&nh c chia đôi vào kho&ng b&n m&nh i l&am ngàn m&nh kim.

Ông C&n v&t v&t m&nh m&y, ng&t x&u ch&t đ&nh s&ng l&i. Ông d&nh m&nh d&nh c&ng, kh&c l&c, nghi&n r&ng, than th&, r&en r& kêu Tr&i kh&ng th&u. V& v&i con, kh&n ki&p ! Đ&nh s&ng th&nh th&i an nh&n trong tu&n i già x&u b&ng, v&t ch&t đ&nh y đ&nh, con cháu th&nh ng& yêu...đ&nh c&n thi&u th&n gi&n&a...h&a c& gi& d&nh ch&ng th&em kh&t đ&nh đ&nh n&ng n&i này.

Ông b&m m&oi, đ&nh m&nh c, nghi&n r&ng tr&o tr&o h&m h&e :

- Cũng t&i...cái th&ng nh&c ó đ&nh này..m&a ra c& ! Th&ng nh&c con r&ng m&nh này, có làm gi& đ&nh c đ&nh. Đ&nh b&nh c& ng& yên cho th&ng già này nh& !

M&nh ki&p ! Đ&nh già m&nh c d&nh..!

Nguyễn Thành Hoàng